

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24739/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Илић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаним у пресуди Вишег суда у Ужицу Гж 934/23 од 30.05.2023. године, на седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаним у пресуди Вишег суда у Ужицу Гж 934/23 од 30.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 911/19 од 27.02.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете 50.000,00 динара, на име повреде части и угледа, са законском затезном каматом од 20.02.2023. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева преко досуђеног износа ставом првим изреке у износу од 200.000,00 динара на име повреде части и угледа, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 934/23 од 30.05.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и жалба тужиоца у овом делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 107.300,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка по жалби исплати 18.000,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаним решењем преиначена првостепена одлука, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**